

Posudek oponenta bakalářské práce

MRÁZ, Lukáš: *Obrana národa ve Frenštátě pod Radhoštěm a okolí se zaměřením na „Weberovu skupinu“ a jejího představitele Alfreda Havlenu*, Praha, 2024, 81 stran včetně příloh, vedoucí práce
Mgr. Eva Hocká

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		X		
Autor správně cituje .		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Lukáš Mráz si za předmět své bakalářské práce zvolil dosud nepříliš probádané téma, a sice působení vojenské odbojové organizace Obrana národa ve Frenštátu pod Radhoštěm. Jedná se o obtížné téma, a to především proto, že značná část relevantních pramenů k tématu je psána v německém jazyce. Lukáš Mráz nicméně cíle své práce naplnil a posuzovaný text je podle mého názoru velice zajímavou sondou do regionálních dějin protinacistického odboje.

Lukáš Mráz rozdělil svoji práci do celkem pěti kapitol, nechybí také rozbor pramenů a přehled dosavadního bádání. První tři kapitoly, tedy fakticky první polovina práce, popisují okolnosti nacistické okupace Čech a Moravy a vznik odbojové organizace Obrana národa. Autor zde použil metodu kompilace z dosavadní odborné literatury. Čtvrtá kapitola se pak věnuje působení Obrany národa na Frenštátsku a autor při jejím psaní vycházel z dobových dokumentů nacistických složek i poválečných výpovědí pamětníků. Autor si zde položil otázku, proč jeden z členů skupiny, Alfred Havlena, nebyl jako ostatní odsouzen k trestu smrti, ačkoliv to byl paradoxně právě on, kdo v místě svého bydliště ukrýval zbraně. Lukáš Mráz tak dospěl k závěru, že důvodem, proč se Havlena vyhnul trestu smrti, byla skutečnost, že Havlenův otec se přihlásil k německé národnosti a měl být též údajně členem NSDAP.

Na práci Lukáše Mráze v první řadě oceňuji pramennou základnu. Bádal celkem v šesti archivech, vedle toho využíval i tištěné prameny. Zejména dokumenty z provenience nacistických bezpečnostních složek představují pro historiky určitý problém – jednak jsou psány německy a dále je nutné je interpretovat v celkovém kontextu. I proto se jimi zabývají většinou starší a zkušenější badatelé. Lukáš Mráz si však v rámci psaní bakalářské práce dokázal s těmito dokumenty poradit, přečíst je a v neposlední řadě je i interpretovat. I když je možné s ním o některých jeho závěrech polemizovat, je nutné konstatovat, že práci s těmito prameny zvládl Lukáš Mráz na výbornou.

Práce obsahuje bohužel některé pravopisné chyby. Jedná se spíše o chyby formulační, jež svědčí o dosavadní nepříliš velké zkušenosti autora s psaním textu, dále se jedná o chyby v interpunkci. Tyto chyby však nepřekračují míru chyb obvyklou v současných studentských kvalifikačních pracích. V některých pasážích, když píše o tzv. velkých dějinách (především v první části práce), dopouští se Lukáš Mráz určitých zjednodušení. To lze také přičíst na vrub nezkušenosti autora. V některých případech ale nalezneme též některá tvrzení, která již novější literatura vyvrátila – např. mýtus o vůdčí roli Aloise Eliáše při budování Obrany národa nebo pojmenování zatýkací akce z března 1939 jako „Aktion Gitter“ (str. 18 a 25). Na práci Lukáše Mráze dále oceňuji obrazovou přílohu, a to především organizační schémata Obrany národa, vytvořená samotným autorem.

K práci mám několik drobných poznámek. U některých pasážích se nemohu zbavit dojmu, že autor podlehl dikci pramenů a dopustil se přebírání jejich formulací. Nejzřetelnější mi to přijde v pasáži o rozsudku nad tzv. Weberovou skupinou. Dále bych odbojáře, kteří na gestapu vypovídali, nenazýval „zrádci“ (s. 47). Ne každý zatčený dokázal odolávat výslechovým metodám gestapa a jestli tudíž začal vypovídat, nelze to označovat za „zradu“ (která je vědomá). Nárok nevypovídat na gestapu navíc nepožadoval po svých účastnících ani domácí odboj – zatčení tak měli vydržet „mlčet“ alespoň tři dny. Nejsem si také jistý, zda skutečně byl Alfred Havlena pouhým četařem československé armády, jak uvádí autor s odvoláním na jeho výslech na gestapu (s. 54), jelikož na fotografiích v obrazové příloze má atributy důstojníka (čepici a šavli).

I přes uvedené poznámky plně doporučuji práci k obhajobě. Lukáš Mráz plně prokázal schopnost práce s dokumenty a jejich interpretaci.